

افق قلم

مکتب ملکیت شاهانہ در دینی سند
طلبہ سند مخصوص اولوب
مکتب مذکور دستکافیه
طبع اول منشدر
۱۳۰۸ هـ

اصول فقه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين . والصلاة على سيد المرسلين . وعلى آله اجمعين .

(اما بعد) : معلوم اولی فی اوزاره اعطای شریعت بر کسی کیفیت عمل و دیگری
کیفیت اعتقاد متعلق اولی اوزاره یکی بنظم اولوب و لکینه : (اعطای فروع
و عملیه) و لکینه (اعطای اصلیه و اعتقادیه) دیور .

قسم اولی به باعث اولاده علم (علم شریعت و اعطای) قسم ثانیه باعث اولاده
علم (علم نوعیه و صفات) تعبیر اولور .

بوتلایم ان یکسینان ده مرتبه نقلی مگر بونار تغییر من صاحب شریعت اقتضای
حضر کنند نه توان آبرده منقول اولاده قرآن عظیم لسانه به کندی ختم نبویه لرنده
استیلا و تنسبه بر طایفه سائله . علم نوعیه و صفاتی که : حق جل و علا
و حدیثی و صفات کمالی به موصوفتی و نبوت و آخرت مباهاتی یکی سائل علیه و
اعتقاد بر بی درمکده . به اولی سبیل عدم ابدیه علم (علم کلام) و

(علم اصول دینه) دیور -

علم سرائع و اعطای کرد : افعال مکلفین یعنی عقل و باطن و جریحه کنده برین امر
و نهی جاری و لایحه کبر لکن عبادات و مناکحات و معاملات و عقوبات و غیره
اولاده اعمال و افعالند و لکن امره ترتیباً به دجله اولاد و جوب و حرمت و فساد
و صحت کبی اعطای مذکور با عت علمی دیگر .
دلیل تفصیل سنده بالا سبباً بلید برده علم (علم فقه) و احکام فرعی بی فایده
جینیته اصول اولاد و نه اعمال با عت اولاد علم دخی (علم اصول فقه تعبیر اولاد
صحابه و تابعیه عرفانی صاحب بنی و قرب عهد بنوی بر کانی این صفت اعتقاد
و قوت اعظام و عماد صحابی اولاد فوری و غیره و قانع و مخالفات قبل اولاد
و قوت نه تفاهت مراجعت حدیثه آنکه مقتدر بولاد فوری حسیله بولاد فوری ندیده
مستفی ایستاد .

صکریه لری اتباع الهوائیه مذوبیه اصول دینه احتیاج کولید یکی کبی ذره اسلام
وسعت و وقایع کثرت بولی جریحه استقامت و افتخار حضور صلی الله علیه و آله و سلم
سرایع و اعطای دخی اصول و فروعاً و ذوبیه لزوم کوسر سنده .
کریه و قانع و عادات انداز تطبیق اولاد و جوب و نه بی بقایک تقصیر فی نفساً متنا
لهید . . . انجی کثرت و عادات الدنیاء عدم تقطای جریحه اند داخل عهد عهد و کلام
بولاد انداز لکن اعظام مرتبه سی دخی جزئیاً یعنی بر بر ریله جوب و وجه کای لایم
لازمه که او ده مسأله قوانین و قواعد و بطلان اولاد .

بناء علیه نه لکن اعمال و افعال بلید بولاد ترتیباً به نه اعطای بر رفیع طبع
قیام دارد که موضوعی افعال مکلفین و محمولی با و و کراهت و وجوب
و حرمت کبی اعطای شرع میند .

اعطام مذکوره در لغت بر دلیلی شرعی مستند در .
 وائنه (فق) تغییر ولسانه علم اوله مخصصه مستند به مستطاوله اعطام وفعال
 بیلدیره سائل و معطوفه مانده عبارت اولوب (اصول فق) تغییر ولسانه علم
 دخی احوال اوله بی کیفیت استدلالی بیلدیره سائل در .

بوماری بیلکه (فقاہت) و بیله (فقیه) دیور .
 بیلکه و عمه دلیل اولو و زره مضمر بولمیشی ایچون سائل شرعی بی اوله مستند
 استیطاق صورتیله حال اولسه اوله بیلکی (فقاہت) و او یله ملکه استیطاق
 اولوبده لغت عربیه و قوفی جهیزه حکم سائل بی عبارت فقره اوله اخذ و استخراج
 ایله (فقیه) دیمک حقیقه طوغری اوله من اولوبده اوله بیلکی (تفقه)
 و (فقو اشباب) و صاحب (متفق) و (فقره متنب) دینه بیلور .

۵- (اصول الفقه)

بولمیش فقره اصولی معانیه بر ترکیب اضافی اولوب ماضیه اوله علمک
 لقبی یعنی نام ماضیه . مرکب اضافیه منقول بر علم اولمیشی ایچونه اسمی =
 ایکی اعتبارله تعریف بئلمش در . بری تعریف لقیسی دیگر ی تعریف اضافیه
 تعریف لقیسی جمال سابقه نه ظاهر اولمیش تعریف اضافیسی بیانه اولور .

(اصول فق) ترکیبیه مضاف واقع اوله (اصول) اصلک جمعیه .
 اصل دخی کنه اوله بیه شفق بنا اولمیش معانیه در . کرک حسی اولسوله
 بنانک اساسه انشائی کی کرک عفا اولسوله ، مدلولک دلیل استنادی کی =
 بوجالده بنانک غلظه و غاچک کوکنه [اصل] دینلدی کی برشیک وجود و
 یا بونی کنه مستند بولمیش و مثلاً ولده نظر ایدره و حکم نظر انک دلیل
 مبتدیه دخی (اصل) دینلور .

بوده لفظ اطلاق معناه بولیعنی فقہ امرعی و لیب بر معنای عقلی اولی
جهتله اطلاق دخی ابتداء عقلی معنای اول یعنی معنای دیک اول یعنی شریع
رزد . علوم نوعیده و لاده بر سببک بنا کی به انجی آنک دلیلی یا خود دلیل
موقوف علیهم .

ایمدی اصول فقہ تعبیریک معنای اضافیسی فقہیک دل کی یعنی دلالتی فقہ
اختصاصی به نه مور دیکه .

(فقہ) دخی فهم معنای اولیوب لسانه جمله شرعه علم محققک علمیه که
احکام شرعیه عملیه بی ادله تفصیلیه سنده بتناط ابده که بیا که ده (فقہ) دیکه
فقہی (مصرفه النفس مالها و ما علیها) ابده یعنی بناسه کنی نفع و مزین
بیا که . دیو تفریق ابده علم فقہیک عموم لزومی بیا اینک ابده سارده .
انسانک نفع و ضرر دینی و خروسی سببی ارکی فقہ ابده اول بیلد یکی و چون
مدجات اولاده ایمانه و اعتقاد ابده اخلاقه عامه و حدیثات دخی قریبا (فقہ)
نسبه ابده یکی جهتله علم مذکور لهر کیم و لهر وقت محتاج الیه بر علم عزیز دیکه .
مؤخرأ علم کلامی و علم اخلاقی که بوکا علم حقوق دخی دیو .

فقہیک مفروضه تجربه ابده علم فقہی اصولیه منتج اول یعنی فروعیه فقہیک
ایچون تفریق مذکور ده (عملا) قییدی یاده الی سارده . یعنی [« الفقہ »
مصرفه النفس مالها و ما علیها عملا] دیکه .

(اصول فقہ) علوم شرعیه ایچده قدری عالی و فائده سی عظیم بر علم جلیب اولی
احکام شرعیه ماخذ اولی حیثیه اول شرعیه ده باعث اول یعنی ایچون بو علم
موضوعی یعنی ایچا آنک مرجعی ادله شرعیه در .

ادله شرعیه که : اکا جمع شرعیه و « ادله سمعیه » و « اصول شرع » دخی دیو

کتاب یعنی فرائد و سنت یعنی افعال و اقوال و تقاییر [*] نبویه و اجماع و قیاس . .

علم اصولک غایتی یعنی فائده مترتبی مناسبات دنیویه و اخروی
اولاده عظام شرعیاتی تحقیق و در بیانکه اهل و لمعه . مزیت تحقیقده
بهره دار اولیای علم مذکور بقول و ترویج کبی اسلاف ماضیه دره منقول
معارفات زائده و خلق الفائده عذایمک استرکر . . « وما جعلت یاربک
البودی و لکن بما خفی الصوب » . . بوفنده ک اول تألیف کتاب باید به عبد علامه
نسبه [امام شافعی] ربو معروف و لهجرت سنیه نک یکپوز درت سنه سنه
مرحوم اولاده (ابو عبدالله) محمد به ادیس به العباس به عثمانه شافع)
حضرت یک اصول فقیده (سیال) احمد بر اثر معتبر بارز انجمنار . .
فقهای حنفیه قدما سنه دهی بوباید بارز مأثراید در تیوز اولوز
نایخته شونی (ابوزید الملوکی) حضرت یک که اسماری عبدالله در .
ترکسانده (دیوسه) احمد بریده به ضوبه . .

(اسرار الاصول و الفروع) و (تقویم الادله) اسماریه بوفنده یکی منه منیه
وجوده کنوشده . از جلیلی بوفنده مدونه انارک شهری اولاده محمد اسلام
علی به محمد الیزودی بارز مؤخر در که انک و خانی در تیوز سکا به یکیده در .
موجود اولاده انارده (منار) و (توضیح) و (تبویح) و (تحفیه)
و (تبیه) و (حنفی) و (فائلی) و (مرأه) و (تفسیر التفسیر) و (اجماع)

[*] فقیرک جمعه . . تقیر حفظ یقینک براسه ایستاده که با خود برسوز
بولنده که کورد و طوبیوبده پیشی دیده کلر به . .

کمی نزد عاجزیده و مجتمع کتب اصول مکتب ملکیه سالهانه مک صوف عالی سی در دو
سند معدود بولنامه اصول فقہ در سنه ماخذ اوله در [اصول الفقہ فی اصول الفقہ]
نامیه سوار کنگر دخی وجود بولف باسلامد .

علم اصول بدستقل ایزده عظام شرعیہ مک اوله سیه شغل دیمک اوله یعنی جریه
اعطامک نفیه و با اثباته قضی تعلوی ایزده بیلمک و ضرب امثله و تکثیر سوا
فهد بد اوضح سائده مقدر و نظر واستدلاله اصول و لموی بحون فرو عده دخی
ماهر و عظام واقف بولنوس لازم اوله یعنی کمی علوم عربیه و مسائل کلامیه
دخی طبع اولوس لازمدر .

چونکہ بوعلم شریعک مبادیسی تفسیر و حدیث و بولنامه دخی بی اولوس
وزره علم اصول دیمه واقفان ایندیکي بجائنده قطع نظر جمله کتب الیه اولوس
اعتباریه علوم عربیه در .

بناء علی هذا مسائل اصولیه مک مختلط و نویسه مکتب غلامبده سنه محکم
الافاده اولانی بروجاتی بر مقدمه و ابکی مقصوده بیانده و نمشد .

وبالله التوفیق

هـ (مبادی لغویہ بیانده در)

لغت ثری لسان الموعه معانیده ماخذ اوله در لغت نوم کنی مریدنی
تفسیر و تفسیرات ایندیکي لفظه اطلاق و نمشد . جمعی (لغی) و (لغات)
کلمشد .

معلومدر که ما لغت کلام [۱] اصوات مقطعه مسوده ده عبارتند .
انسانر کنده برینه و بریده اصولی ~~مقطع~~ لغتی حضرت آدمه نظر بالالطام

و آنده که می یکدیگر بی بالتقلید غزل زده تقطع باید حرف و کلمات یا به رقص
کافیه یا بطری جهته لغات لهم توفیقی و لهم اصطلاحیه در . بر انسان و یکدیگر
وضع لغت دعوت باید چاک قد . سوزده نظری توفیقی یعنی الوای و لوب آنده
مکرمه می توفیقاً و یا اصطلاحاً بآب اوله یلور . [ک]

وضع لوبیه در یعنی لهم توفیقی و لهم اصطلاحیه . موضوع ایسه لفظ معنی داره
عبارتند که مفردات و مرکباته سالد . موضوع له دخی موجودات خارجیه
و جهته لغیه و نه اعم و لوب و زده معانیده .

الفاظ موضوعه لك معرفت و صنفه یعنی مدلولاتی اولاده معانی .
موضوع بولیه یعنی بیامه طریقی ایسه نقلد که لفظ موضوع اولد یعنی مضایحه
متواتر منقولد .

لفظی قیاس باید اثبات ایتک و مدید ؟ « بوجه کافیه » بر لفظك سالا
رجل و ناجر کلمه لریده اولد یعنی کی نقلد و یا خود فاعلک مرفوعی و مفعولک
مضویبی کی استقرار عموم معنای اولد یعنی اختلاف اولوب بلکه بر شیک بریه
منی اسمی اولاده بر لفظ اوسیک اسم خراید ذکر اولنا نه بقیه شیده دخی تحققة
جی کاده اسم اولوب اولدیه جفیده و صلا سرب که اوزوم صوبک چیکنده .
حال اولد بر مسکردر . مخاصره مضای جهته [خبر] تسمیه اولوب و مضای
نام دیگر اید یا د اولنا نه مسکرات سارده ده دخی تحققة بناء اتمده ده حقیقة
[خبر] اطلاق اولوب اولدیه جفیده بیه الا تم اختلاف و در . [مضای بوجه
با فلولی و ابو اکو السیرانی و فقها و ده بر جماعت] بولی یعنی قیاس بر اثبات

[ک] اسناد ابو حقله ای بود . مثالیله در بنوا اولد سکرنا بجمده
وفات ایشد .

خصوصی تجویز استلزام در .

[امام جوینی که امام الحرمین و امام غزالی و امام سیف الدین لادری] آلف
منع استلزام در . طاقه فقرای حقیقه نك و كثرائمه سافیه نك رأیاری بود .
(ابه حاجب) و دلها بعضه متأخریه دخی بود رأی اختیار استلزام در .
اسماء لغویه ده موضوع له اولاده سمیات مقصود و لوب نك غیر بسی طاقیاس
اوله ماز . مثلا زید لفظی زیاده دده و عمرو لفظی عمر دند و ابو لهر زیاده لی
سیه زید و لهر عمر لی سیه عمرو دینامز .

بچنده صوبگی شی فرار اندیکایی یحیوه سیه به اطلاق و لسانه (فار و ده) بار دغه
یا خود کویه و یا خود عوضه اطلاق و اوله ماز .

وضعه مضایه مرعات اولمدیغی و لور . فرس و بل کلمه لرزده اولمدیغی کی .
ولکنه مضایه مرعات انجوه وضع یحیوند . صحت اطلاق یحیوه دکلدر .

قاله بک الفاظ موضوعه یکدیگرینه مناسب دکل ایسه (مبایه) و لفظاً و معنی
متاسب ایسه (متنق) و بالکثر لفظاً متاسب و یا متحد ایسه (متجانس) و بالکثر
معنی متحد ایسه (متزاد) در . ترادفک سیسی یا نقد و وضع و یا خود نوبح دغه
تفسیر در . توضیح تفسیر

وسائل تفسیر لفظه تکبیر ایسه و مجال نظم و نشر و انواع بدیع انکاه تسبیح قلتمه .
اهل بیانه عننده تفنن تسبی و لور . معنی متحد دکلده متعارف بایسه (متوار) در
(لم یسقط) (شعب صبیح) (رثیه و فیه) . . . شت و شمر

معنای مقصد اولاده بر لفظه اگر معنایی بیانه تفنن کبر مسه ایسه یعنی ذاتاً بر معنی
موضوع و لوب مناسبه معنی دیگر معناده دخی قولاً نامیده ایسه اطلاق معنایه نظر
(حقیقت) و لیکن معنایه نظر (مجاز) در .

والکے معانی آری مندره نقل و طوب لھر معنای بقیه بقیه موضوع ایسه او مشترکند .
الفاظ متالھی و لوب معانی ایسه غیر متالھی بولنقد ستائی الفاظ مشترکند
و قومی لابد اولند .

برده زیاده

لغت توقیفی و لطیفه کوره الفاظ مشترک الی و وضع جانبدار اولور که وضع
بری بر لفظی بر معنای وضع ایروب دیگری دخی و لفظی بقیه بر معنای وضع ایروب
صکره و معنای هر یکی طائفه آرسنه شهرت بولسه اولور . و یا خود بر وضع
غرض ایلام ای بر لفظی برده زیاده معنای وضع ایروب بولور .

حضرت مدینه کیمه مهاجر [رحمن بهریدی السیل] دیو توریه ایسی کی .
الفاظ مشترکند یکدیگرینه ضد و مقابل ایکی معنای موضوع اولاند [اخذ]
تعبیر اولور . (توقیر) کی که لھم تعظیم و لھمه تخفیه معنای تضمد .
معنای حقیقتک خارج مندره قول اولاند لفظ ایلاک معنای متروک اولور
مستعمل ایسه (منقول) دیوب ناقله نسبت اولور .

ناقل عرف عام ایسه (منقول عرفی) و عرف خاص ایسه (منقول اصطلاحی)
دیور . لفظ منقول کنذیک ایلاک معنای (حقیقت لغوی) و ایکنی معنای
(حقیقت عرفی) و یا (حقیقت اصطلاحی) در دایره و صلاوة لفظی کی که
بولنمده (دایره) لفظی بر یوزنده کنده مخلوق معنای موضوع ایله خاصه .
[فرس و حای] جار یا معنای منقول عرفی و صلاوة لفظی لغتده دعای ایلاک
ایکه نماز معنای منقول اصطلاحی اولند .

اولکی معنای حقیقت لغوی ایکنی معنای بری حقیقت عرفی و دیگری حقیقت
اصطلاحی و رعبه در .

حقیقت و محاز لفظی دخی منقول اصطلاحی و لوب معنای حقیقتک

غیری بر معناده حقیقت اصطلاحیه و لایق مستعمله . مجاز اسماء لغویه ده
 جائز جاری و لایق کبی اسماء شریعه ده دخی جاریه .
 معنای طاعده [بیج و هبه] لفظی و ایضاً طاعده تحریر یعنی حرفی و لغوی
 استعمال اینک کبی که : بیج و هبه تملیک رقبه و نطاق ملک معصیه موضوع و لوب
 ملک رقبه ملک متعیه بیج و لفظیه موضوع و لایق لفظ ذکر اوله و لایق
 معنای سبب اراده یا ملک و زوره [منکوحه] حرره و لایق کوره و لفظیه
 نطاق متعیه و جاریه و لایق کوره حقیقی و زوره بیج و لایق ثابت و لور .
 تحریر و اعنای ملک رقبه یا زاله به موضوع و لوب نظایق دخی ملک متعیه
 زاله به موضوع و لفظ و زاله بواله لی مؤدی و لایق جفدن بود دخی سبب استی ذکر
 و سبب اراده نوعه مجاز اوله و جاریه ده زاری و حرره ده تطبیقی استیجاید .
 بینه ده کی ندره معنی لفظ استی معنای تملکده و بالعکس لفظ تملک معنای
 استاده استعمال اینک کبی مجاز بعضاً ایکی جائیده و لور . بناء علیه غیر معصیه هبه
 حقه و عانی استرا و تملک تعلیقاید که که ملک و لفظیه یکدیگری موقوفه استعمال
 صورتده بنی دیانته تصدیق و لور .
 کنی حقه و تحقیق موجب و لایق صورتده قضاء تصدیق و لور تصدیق
 موجب ایسه هم دیانته و هم قضاء تصدیق و لور .
 ایجی « به اگر کوله استرا اید رسم آزاد و لور » دینه بر آدم بر کوله ملک
 رضی استرا اید و بیهانده فکده نصف آخری دخی استرا ایسه نصف آخر
 آزاد و لور .

« اگر به بر کوله مالک و لور رسم آزاد و لور » دیمک صورتده کوله ملک
 کنی ملک ملکده مجتمع و لایق آزاد و لور . ایته بومله ده تملکده معنای

شترابی قصد کنیم در بانک کلامی کنند و شتراب و شترابی را و لایق ایچون
 قضاء و دایناً عقدند . و شتراب ده معانی ملکیت قصد کنیم)) در بانک
 کلامی نفسی ایچون بر حق و ادعای جرییده شتراب ده خالی و لایق عقدند قضا و عقد
 در کلام .

بعضاً ایسه مجاز الکر بر جا نبوده و لور . ایچله نظام فی الحال تملک حقه
 موضوع الفاظ ده بیج و کله لفظاریه دهی منقذ و لور ایسه بیج و کله
 نظام لفظیه منقذ و لور کذا ملک رقبه بی از الیه موضوع تفسیریه ملک
 منقذ بی از الیه صحیح یعنی « تخیر و عاق » تفسیریه تطبیق و فاعل ایسه ده بر ملک عکسی
 یعنی از الیه ملک منقذ موضوع ولاد تفسیریه معنای اعنای از الیه غیر صحیح .
 زیرا اعنای مزیل ولاد ادنا ییده مزیل و لور ده دای مزیل ولاد ادعای مزیل
 اوله مز .

رضا و حرمت معاصرت ملک نظامی مزیل و لور ملک یعنی مزیل و لور .
 برده زوال ملک منقذ دایماً زوال ملک رقبه ده نسبت انیسیه در کلام .
 کوله لورده و بریده لورده و جاریه مجوسیه لورده ملک منقذ دایماً زواله و آزادی
 شتراب ده ملک رقبه موجود و مشروع و لفظیه برابر ملک منقذ مفقود و منقذ
 و غیره بائمی بیج و جاریه مجوسیه بی اعنای منقذ ملک رقبه زائل داشته ملک منقذ
 زوالی آنده ناکلی اولیه رقبه داننده و عقد .

لفظی ایچا ده ده استعمال تملک و شتراب ولاد آدم « به کنیمی فلوله ایسه
 ایچون برای حدت سکاهاندم » در بکله ایچا ده منقذ و لور . و لکه لفظ
 ایچا ده بی بیجه استعمال یله شتراب کولای سکاهاندم) در بکله بیج منقذ
 اوله و لور .

بر خبری و بر عقی ناکید و تقویه دیمک اولاده بیمه و شهادتده برنی یعنی لفظ
 شهادتی استعمال صحیح و دیگری یعنی شهادتده لفظ یعنی استعمال غیر صحیح .
 بطریقی الانسا بیمه بیدم «قسم بیدم» دیمک بیمین اولدی یعنی شهادت بیدم دیمک
 دخی نمیدر . فقط موضع شهادتده بیمین بیدم ، تعبیری و سایر الفاظ استعمال
 کافی دکلدر . زیرا شهادت عهده مالهده اخبار دیکدر . بیمده زیاده
 ناکیدی مستلزمدر .

بلا بدل تملیک مال مضانده استراکطیه منی لفظ لهبی صدقده و بالعکس
 لفظ صدقده لهبی استعمال صحیح و فقط صدقده نامیده یلا لهبه ده رجوع غیر
 صحیح لهبه نامیده یلا لهقه صدقده رجوع صحیح .
 معنای نقلده استراکطیه منی لفظ عمواله معنای و کالتده و بالعکس استعمال
 اولور . بوندده طولا بیدر که [ایهلاک برائی شرطیه اولاده کفالت عمواله دیکلاک
 مطالبه شرطیه اولاده عمواله کفالتدر] . دیو یعنی معنی اعتبار اولور .
 «حقیقت» اصلدر (مجاز) ایسه حقیقه خلقد .

کلامده اهل اولاده معنای حقیقی اولدیغندر که برکیمه دلری ناهیه برشی وقف
 ایسه و یا خودکلت مالی فاداکیمه ناک اولادینه اولور و زره وصیت ایسه وقف
 و وصیتی اولاد صلیبه به مقصور اولور . اندر واکه احماده بی عابد اولور .
 سوفدر که کلامک اعلی اهلانده ولی اولدیغدن یعنی عاقلده صادر اولاده بر
 کلامک حقیقی و با مجازی بر معنای عملی ممکنه ایکنه بی معنای بر اقلیه جفدن و سوز
 سوزاندیکی وقف صلبی ولد اولوبیده موجود اولاده حقیقه ایسه وقف و وصیت اما
 عائد اولور .

و برکیمه « به مالی فقوایه وقف اندم » دیمه کدی فقه بولمده یعنی ایچون

او کسب ملک مالی مائل فقیه معرفتده آنهارای اولنلره موقوف اولور .
 مجاز حقیقه خلف اولن یعنی حقیقت طور که مجاز کیدله ملک فائده
 بناء در که مملو کیده لفظ بیع ایدله مجاز منقذ اولور .

مصدور که خانه مملو کنی برینه ایجا مقصدیه [سواوی سکا هانتم] دیر بو
 نصیر ایدله اولدی ایجا ایتسه اولور زیر مملوک محل بیع اولدیغدن لفظ بیعک
 مضای حقیقی مضمرا اولور . —

اخطار — . بومنده عقدی متفق مضاف ایدرک (بو خانه ملک
 بویده اولاده ماضی شودر غرض اولور و نه سکا هانتم) دیرک ایدله
 مجاز منقذ اولور .

عاقبت هر اولی بو کماله ایدرک : هر محل بیع اولدیجی جریده آنک مدت معینه
 ایچوره ابر معینه مقابلده بیع لفظیه کنه بی ایجا ایتسی صحیح اولور . نه کم بوند نه مقیم
 بیانه اولنور .

حقیقتک عبارتده اعتبار مقدم و مجازک اذ فرع و خلف اولدیجی متفق
 علیردر . بوند اختلاف اولوب جهت غایبته اختلاف اولنور . سوبه که :
 عند الامام جهت خلف لفظیه در . چونکه حقیقتک مجاز الفاظک اوصافیه .
 بناء علیه لفظک مضای حقیقی نظر ایدرک عبارت صحتی طافیه . مضای حقیقی
 کرک صحیح اولور و کرک اولسونه آنده بر مضای مجازی اختلاف اولنر بیاید . و
 عند الامام جهت خلفت حکمدر . چونکه لفظیه مقصود اولور . لفظ کافیه
 در . اعتبار ده کمال اولور لانه مکلیدر . بناء علیه لفظک بالکنه ترکیباً صحتی
 کافی اولوب معنائک مطابق دیر شرطیه . بر لفظک مضای حقیقی دیرست
 اولور چونکه مجاز اختلاف اولنور .

ایندی معروف السب بر کوله حفنه افتدینک (بوینم او غلامه) دمبسی اتفاقاً
 مجاز در . کندنه سنا ^{بجای} کورک و لدیفه کوره غلامام به مجاز در که : نصیر
 مذکورک مره حیث اللفظ صحنه بنی آندنه مجازاً معنای حریت مقصود اوله و نه بنو کله
 غنی صحیح اولور . امامیه غلامه اب معنای حقیقی محال اولیفنی یعنی بر کس نه
 کندنه سنا بونک او غلام اولور ممکنه اولیفنی جرته مجاز دکل مقصود .
 عبیدنه (او غلام) دیوندا ایتک بوقبیلده دکلجه . آندنه مجرد منادی استحضار
 ایتک مقصود اولوب معنا مطلوب اولیفنی جرته ^{لغ} معنی ایچون مجاز ایدنه استغفار لرزم
 یوقدر . انکله عشق وقع اولور . (ای مر) یا غفور (ای آزادلی) دیو واقع اولور
 ند بو طو مخالفه در که : آندنه صراحت اولیفنی جرته آزاد واقعدر .
 اگر دیویر که : امامیه کوره مجازک صحتی ایچونه معنای حقیقته مطای شرط
 اولیفنی حله لفظ لیه ایدنه انقضاء نظام منشاء آندنه مجازه نفس کیسه اولور که :
 حره نک بیج ولله ایدنه تملیکی محاله . عیوب و بر بایور که : آندنه فیه الجمله امطانه
 وارد . سوبار که : حره نک بالارتداد دار حرب لاهو اولنی مؤخر اسیر
 اولوب کاسنی فرجه بیدنه تملیکی صحت اولور .

[متنی سما] یعنی اجرام علویه ده برینه طوقنوه و یا خود لهوده و حیو کی
 شیده بمیه ایتک کی که بوندر عاده محال اولیفنی جرته بمیه غموس کی بوندر ده ده
 کفارت لازم مکان کی کوینور یعنی کفارت انجور بره خلاف اولور نه لازم کلام
 بمیه بر اصل و کفارت آقا خلاف اولیفنی جرته اصل امطان اولیا نه برده کفارت
 رخی لرزم اولواسی و آرتنه محالات اولورده ایدنه بمیه امر طاعتی خلافه ایدنه
 بمیه کی کفارت سبب اوله منقعه اوله مقدر خاطره کلید ایدنه ام حالات کی
 الجمله امطانی اولیفنی و چون انیا و اولیا ایچون بوندر ممکنات نه بولیفنی جرته

کفارت لایه مکابر . مجازه مراجعت بحیث معای حقیقتک مکانی سر و طایفک
اصول عربیه و معایر قواعد بیانیه و لفظه امام ابو حنیفه حضرت زینک و لها بارنه و کویله
لهده حفته امام بو مستدلی استقامت سده قیاس ایدیه یک صحیح بولشد در کم
عبارده بر استنایک معنی صده کلامک حکماً دکل تکلیماً صحته موقوفه .
معنی زوج سده خطایاً (انت طالق الفاء الانشئة ونسبة ونسبة) دیانه
کسک اتفاقاً بر طلاق اید مطلقه اولور . چونکه استنای بنا ایدشد . مع تقدیر
طلاقه اوجده نیاده کی حکماً باطلد . بوباطل اولیفته ندر که انکی زوج سده
برینه اوجده نیاده طلاق ویرده کس زوج سده (اوج طلاق بکامافیه)
دیمی و زینه : « زیاده کی و زنا غنیمه دیمیه و لفظه اونه کی زوج سنی نطایفه تبیه
اولاز چونکه اشاع طلاقک اوجده نیاده سده بطلانیه حکم انبیه و لفظه انک
کس به ایفای ممکنه و لوجب کلام مرحل فائمه اولور . عند الامام عبارده ده بجایک
معنی تکلمک صحته موقوف بولشد بفرده « بنم کولم یا جوامم حور » و « فلا بد کس
نک بنده یا خود شود دیارده بیک غروسه الی حقی دارده » دیانه کسک کلامی قاطعاً
صحیح و الیغی بحیث عیدی آزاد و دینی افرا انبیه اولور . زیرا : بومعنی کلامک صحیح
شده در . کلامی لهد انبیه ایدیه تمهید عمل انک اولور . معنی احتمال بقیده عیب
لازمدر . عبدک ایکی اوس صورتده و لیغی کی .

امام ابو حنیفه عند نه بجایک حقیقه خافیتی جهت تکلمده و لوجب تکلم جهته اید
حقیقت مجهول و لدر فی مجاز نه اولی اوله جفته حقیقت منفرد عند الامام مجاز
متعارفده اولور .

امامیه عند نه حقیقت جهت حکمه و لوجب حکم جهته اید مجاز متعارف
از لها عبادر . و حکم حقیقه دخی شامل و لیس عیبیه راجع اوله جفته عند الامامیه

بجاء متعارف حقیقت مستعمله در اولاد .

بناء علی هذا آیات معلومه و همچنین آیت قضیه بیه صلاوة و خطبة قضیه بیه صلاوة
جمیع علماء امام جائز در . چونکه : آیت قضیه در قرآن و ذکر قضیه در حدیث
اطلاقی حقیقت مستعمله در . و علماء امامیه غیر جائز در .

حقیقت مجهول اوله دره بجاء اید عمل و نه جفی اتفاقید . حقیقت مجهول اوله
کوره بجاء ، متعارف و کلا بیه حقیقت اید عمل اوله جفی و نه اتفاقید .

حقیقت مجهول اوله مقلد برابر بجاء متعارف اولی صورتها اختلاف وارد که
علاء امام و حاله اعتبار حقیقت در . چونکه اولاد اصله . اصل بیه ضرورت
اوله مخی متروک اوله مز . ضرورت دخی یوقد .

و علماء امامیه و حاله اعتبار مجاز در . انحراف بر لکه : زیرا : وجه نظر امر مجهول
مجهول منزله شده اوله دره ساقطه . بناء علیه آنچه ضرورت متروک .

ولکه بمکان غلبه استعمالی حقیقتی مرجوح قبله مز . چونکه : علت کندی جنبه
زیاده اید ترجیح اید مز . کثرت مشهود کبی که سألده کثرت اید راجع و ملز .

بناء علیه استعمالی تعارض شده فور تیلیم بویب اصلاتی جزئیله حقیقت معتبره و لیس
لازم طایر . حقیقتک مجهول و لیس عادتاً و یا خود شرعاً متروک اولید .

شرعاً متروک اولاد عاده دخی متروک کید . حقیقت بعضاً معتبره یله اولوکه
معنای حقیقتی بلا مصحوبه کذب و حصول ممکنه و لیز . ((اناج یلک)) کبی .

مجهول ، نفعده ممکنه اولوبده ناسخ انیمه اوله یغید . ((وضع قسم)) کبی .
حقیقت ، کرک معتذر و کرک مجهول اوله قده مانع قالمیغی و العاده اعتدال .

اوله یغی جزئیله مجاز کید یلوه .
ایدری : ((بونجه دره یا خود بواصمه دره و یا خود بوجو ملکدره بسم)) دیو

بیمه به کس که کلامه حقیقت منفرد ~~بیمه~~ بیمه غنی واقع ~~اول~~ .
 سودی بجای و بوی غیبی بکاید حات اولر .

(بوسورده بوشیتمیم) دیوایه یلانه بیمه دمی اندک غنیه واقع اولوب تنهی
 اولانه بیزی و بکری اکل ایتکه حات اولر .

کذلک بواغجه بیم دیوانیکی بیمه ارا ایتیکی اغاج شکر قاصبی و آهه فیلیری
 کی عینا ماکول اولوبده اضم و کله کی نمره کی ماکول ایسه مجاز ائمه به واقع اولر .
 اگر سکود و روکی نمره کی دمی بود ایسه بیمه کلامه ~~واقع~~ واقع اولر .

بویاربت اولری صورتده . اگر بیمه به کس بیخی اولر ، و لفظنده او غنی
 تمای بولوبه بیخی کدی نته ضرور اولر . حقیقتک مجهوبیتی صورتده دمی
 مثلا : « فلان اوینه آیاده باصمام » دیو بیمه به کس بولکلامک معنای
 حقیقی عرف ناسه متروک القده نای مجاز او یار دخول ایتماکه بیمه به
 اولر .

کراج خفا و کراک یاوه غایبی و کراک اکیا دخول ایتسه ولسود حات اولر .
 بویاربت وضع قسم ایتکه حات اولر . بوحقیقتک عادانا مجهوبیته ماکله
 سرعاً مجهوبیتی صورتده دمی مجازه کی لکی توکیل حضرت مسله مسله در کرا
 همی دیامدی علیه برکس ایه حکمه ، و اروپ (به بوی طرفه حضرت وکیل
 انیم) دیوکیل و کلا ایتد کهده خدمتک معنای حقیقی منازعه (دلا
 نازعه) نصیه سرعاً مجهوب بولمیشده مقیدی و طلقده یا خودی سبیده
 استعمل طریقله آئنده معنای مجاریسی اولانه جواب مراد اولر . یعنی کلام
 نیکورک معنای بوی به طرفه به جواب ویرمکه توکیل انیم) دیلک اولر .
 غیرک مسله می و مقضی اولوبده اما مطابقه اولانه مسود در .
 جواب کلام

قطع مضافه اولاد (جواب) مصر نه مستقر . كلام غير انك قطع
اولين جرته جواب نسيه اولوز . فهو منته طامه معای جواب مقصود اولين
ايوه وكيلا جوابي كرك اقرار ورك انك اولوه مصر اولوز .

موكل مدعي ائتمه صورته وكيلا انك عليه اولوه اولوه دعواستك بطلاقي
اقراري و موكل مدعي عليه اولوه صورته وكيلا بون حقي اقراري معتبره .
بواستحاطه در ، قياساً اقرار صحيح اولوه لا نكاه . زیرا او اني مخالفه توكيل
يشتد . اقرار به ساطت و موافقه . موكل بهر يك ضدي ديگر .
برسيه توكيل ايه انك ضدي قضيه اولوز . بوسيله امام زكرك و امام سافيه
اي بومر كزده در .

وجه استحاضه بود كه : توكيل آنچه موكل بالحق مالك اوليه يكي سيده
صحيح اولوز . موكل محمولك اولي ميقنه اولاد شي ايه آنچه جوابده .
زيرا : موكل محمولك محموله يعني بيلديكي عاله انظاره سرعا مالك اولوز .
ديكر كه انظار سرعا ماحجور در . سرعا ماحجور اولاد ايه عاده ماحجور كيبيد .
عاده مذرك اولاد اخذ و استعمال عقل مانع اولديني كي سرعا محمولك اولاد اخذ
و استعمال ديده مانفد .

بناء عليه كلامي معای بجائبي اولاد جوابه حمل اولنشد . جواب ايه عموم فخر
جرته اقرار و انظاره ساطت به : كلام غيرك مقض اولديني سوزده .

بعضا (لا) ايد اولوز . بعضا دمي (نعم) ايد اولوز .
امام ابو يوسف قولنج وكيلا اقراري قاضي مجلسه اولسده جائز در .
مجلس قضائي غيريه اولسده جائز در . چونكه : موكل اني كندى مقامه اقام
يشتد . بناء عليه اوده اني مالك اولديفه مالكدر .

امامیه دیرلرکه ؛ وکیل اقراره انجمنه مجلس قضاءه مالک اولریلور . زیرا :
 حکمه معتبر اولاده جواب مجلس قضاءه واقع اولاده جوابد .

اقرار مخصوص اولیوب جواب خصم اولوب جهنیده مجازا مراد اولریلدیکی ایچوره موضع
 خصومه مضمون اولسی لازمکطورکه اوده مجلس قضاءه . اگر وکیل مجلس قضا
 نکی غیریله موکل علیهنه اقرار ایدر ، وقراری نزد قاضیه بئوت بولولریله
 وکالتده عیضه اولور . آنده ناکره دعا واثبات وطلالت دخی انجمنه اولر
 مسوع اولر . زیرا : دعوانده مطلق اولیفنی سوبایسه .

خصومه وکیل اولانک موکل علیهنه اقرار بئک صحفی عد و قضا صحن دعوالرینک -
 غیریله در . چونکه توکیل بالظهور مجازا توکیل بالجواب قاضیه اولیفنده وکیلک
 اقرار نه شبره عدم تمکک اتمیه دیککه . حدود ایسه شهادتده صرفه .
 مجملک « ۱۵۱۷ » مخی ماده سی بویله جهنیه اقرار ایدر :

[۱۵۱۷] . - خصومه وکیل اولاده کسه نکی موکل علیهنه اقراری اگر حقه حاکمه
 ایسه معتبر اولور . خصومه حاکمه دکل ایسه معتبر اولر ، وکنه سی وکالتده
 منفرد اولور . [سرعاً مجبور اولانک عادتاً مجبور کی اولیفنی شو نکلده در .
 قائله در کیه : (بوجو جفای لفر دی انیم) دیویمیه بیده آدمک عینی اوچو جفای
 جوجفانی فایله مفیه اولیوب ، اوادم جوجفایک کیپر سنه واصل اولدنه
 صکره دخی انکال لفر دی انیه عانت اولور .

مع لفظه که حقیقت بئینک جوجفایه مفیه تعیدنی مقصیده .

ایسته بوجو حقیقت سرعاً مجبور اولیفنده و چونکه جوجفنی جوجفانی ایچوره مقالده در
 در انیمک [مسلم] جیم حفرینا ولم بو ترکیرنا فلیس منا] کی حد بئارله مفایر افریف
 بولیفنده مجازه کیلرله حد کوییمیه مفیدک کنی مطلقه دیر ملک فیله ده اولور